

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 220
din 08.04.2009**

Dosar nr.: 22/2009

Petiția nr.: 651/19.01.2009

Petent: I L N

Obiect: discriminare prin limitarea accesului unui copil la un loc de joacă cu
bile

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1 Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1 I L N

1 Numele, domiciliul, reședința reclamatului

I.1.1 S.C Moaro Trading S.R.L - „Magazinul Ikea”, sediu în București, Șos.
București-Ploiești, nr. 42 A, sector 1

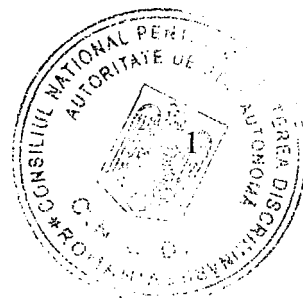
II. Obiectul sesizării

2.1 Petentul sesizează faptul că fiului dânsului i-a fost restricționat accesul
la un loc de joacă pentru copii prin introducerea unui „prag” de înălțime.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1 Petentul sesizează că în data de 17 ianuarie 2009 s-a deplasat
împreună cu fiul dânsului în vârstă de 2 ani și 9 luni, I L N, la locul de
joacă amenajat la parterul magazinului IKEA din București. Petentul comunică
faptul că a observat un afiș care atenționează părinții asupra condiției de acces a
copiilor în acest spațiu, și anume aceea de a depăși înălțimea de 94 cm, precum
și că cei doritori de a beneficia de locul de joacă sunt verificați de către una din
angajatele societății, care supraveghează respectivul loc de joacă.

3.2 S-a făcut evaluarea fiului petentului din punctul de vedere al înălțimii,
constatându-se că acesta este mai scund cu un centimetru, și ca urmare i s-a
interzis accesul la respectivul loc de joacă.

IV. Procedura de citare

4.1 Prin adresa înregistrată cu nr.1957/16.02.2009, a fost citat domnul I L N , iar prin adresa nr.1956/16.02.2009 a fost citat Magazinul IKEA, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. Termenul stabilit de Consiliu, a fost stabilit la data de 26.03.2009.

V. Susținerile părților și raportul de investigație

5.1 Petentul consideră că regula de 94 cm este total absurdă și ineficientă față de scopul folosit ca argument, deoarece nu asigură condiții de siguranță pentru jocul copiilor, din punctul dânsului de vedere este imposibil de acceptat argumentul că s-a demonstrat științific corelația lineară între înălțime pe de o parte și capacitatea intelectuală și comportamentul copiilor pe cealaltă parte. Atitudinea de a nu permite accesul unui copil din cauza unuia sau mai mulți centimetri în minus față de un „prag” nu o pot explica decât printr-o regulă prost gândită combinată cu un instructaj greșit aplicat.

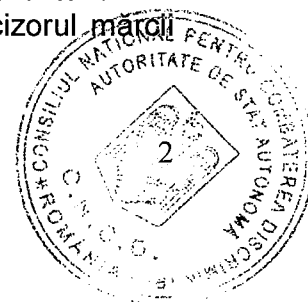
5.2 Petentul susține că în timp ce alți doi copii de vârstă vizibil apropiată au trecut la milimetru condiția de prag, în cele zece minute în care s-a derulat evenimentul, fiul dânsului a trebuit să nu se joace la acel loc de joacă pentru copii.

5.3 Petentul solicită cercetarea cazului și stabilirea dacă practică sus-menționată constituie sau nu un tratament discriminatoriu, sancționarea managementului societății comerciale, precum și revizuirea modului de organizare a locului de joacă.

5.4 Reclamatul susține că stabilirea unor condiții de participare la locul de joacă pentru copii, prin fixarea unor reguli stricte ce sunt afișate la intrarea în acest loc de joacă și puse în aplicare cu ajutorul unui personal special instruit în acest sens, nu reprezintă un fapt de discriminare, astfel cum este reglementat prin alin.1 art.2 din O.G. 137/2000, republicată. În cazul acesta este vorba de un criteriu obiectiv, stabilit pentru a asigura siguranța copiilor și buna desfășurare a jocului, criteriu ce este adoptat de toate magazinele IKEA și rezultat în urma unor studii și analize, ce consideră că această regulă este adecvată și chiar necesară în organizarea locului de joacă. Înălțimea maximă și minimă de participare la joc este un criteriu obiectiv care face posibilă desfășurarea jocului, în absența unei astfel de reguli, jocul ar fi periculos pentru copii. Reclamatul susține că a amenajat locuri de joacă pentru cei care nu îndeplinesc condițiile de participare la locul de joacă cu bile.

5.5 Reclamatul susține că adoptarea unei reguli de înălțime ca si criteriu obiectiv are ca scop siguranța copiilor în incinta spațiului de joacă. Procedura și metodele alese sunt necesare pentru o bună funcționare, în condiții de siguranță, a spațiului de joacă și sunt adecvate, înălțimea fiind criteriul cel mai potrivit pentru a fi aplicat în acest caz. Reclamatul subliniază că regula unei înălțimi minime și maxime nu are nici o legătură cu inteligența copiilor, cu capacitatea cognitivă sau de adaptare a copiilor la locul de joacă.

5.6 Raportul de investigație la fața locului relevă faptul că criteriul de înălțime a fost ales de InterIKEA Systems B.V. (proprietarul /francizorul mărcii

comerciale IKEA și a conceptului IKEA) , care a efectuat un studiu prin care s-au stabilit ca și limite de înălțime ale copiilor cu vârste cuprinse între 3 și 7 ani, 96 cm – 122 cm (luându-se în calcul mediile de înălțime ale copiilor cu vârste cuprinse între 3 și 7 ani), în funcție de zona geografică în care este situat magazinul IKEA (internațional), aceste limite fiind ajustate. Magazinul IKEA București a preluat criteriul de înălțime utilizat de francizor și a ajustat limita de înălțime inferioară la 94 cm și limita superioară de înălțime la 132 cm.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1 În drept, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă **„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

6.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmarească sau să aibă ca

efect restrângerea ori înlăturarea recunoaşterii, folosinţei sau exercitării, în condiţii de egalitate, a drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social şi cultural sau în orice alte domenii ale vieţii publice.

6.4 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudenţa sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă şi în ce măsură diferenţele între situaţii analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincţiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

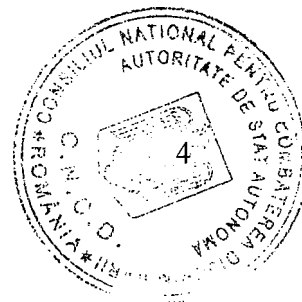
6.5 Colegiul Director analizând petiţia, susţinerile părţilor, precum şi raportul de investigaţie, reţine că InterIKEA Systems B.V. (proprietarul /francizorul mărcii comerciale IKEA şi a conceptului IKEA) a efectuat un studiu prin care s-au stabilit ca şi limite de înălţime ale copiilor cu vârste cuprinse între 3 şi 7 ani, 96 cm – 122 cm (luîndu-se în calcul mediile de înălţime ale copiilor cu vârste cuprinse între 3 şi 7 ani), scopul fiind acela de a asigura siguranţa copiilor şi buna desfăşurare a jocului, în funcţie de zona geografică în care este situat magazinul IKEA (internaţional), aceste limite fiind ajustate. Măsura luată este justificată obiectiv de necesitatea protejării fizice şi psihice a copiilor la locul de joacă. De asemenea, faptul că Magazinul IKEA Bucureşti a preluat criteriul de înălţime utilizat de francizor şi a ajustat limita de înălţime inferioară la 94 cm şi limita superioară de înălţime la 132 cm. Astfel, Colegiul Director este de opinie că limitarea accesului copiilor la locul de joacă cu bile, în funcţie de înălţime, este justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluşi scop sunt adecvate şi necesare.

Faţă de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea şi sancţionarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenţi la şedinţă,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂŞTE:

1. Aspectele sesizate nu constituie fapte de discriminare potrivit art.2 alin.1 din OG.137/2000, republicată;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite părţilor.

VII. Modalitatea de plată a amenzii
Nu este cazul

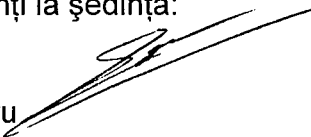

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

COMȘA Corina Nicoleta – Membru

GERGELY Dezideriu – Membru

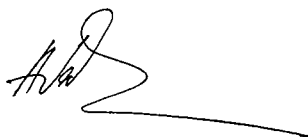
NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

VASILE Ana Monica - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

